

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوه صد و بیستم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

«سورة مباركة نوح»

آيات ٢٨ - ١١ از سورة مباركة نوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَ أَطِيعُوا ۖ ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَ يُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَ نَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَ إِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَ اسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَ أَصْرُوا وَ اسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَ أَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَ يُمِدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ وَ يُجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَ يُجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾ وَ قَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ

تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَ جَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَ
 جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَ اللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ
 فِيهَا وَ يُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَ اللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِتَسْلُكُوا
 مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَ اتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ
 مَالُهُ وَ وَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَ مَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٢﴾ وَ قَالُوا لَا تَذَرُنَّ
 آلِهَتَكُمْ وَ لَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَ لَا سُوعًا وَ لَا يَغُوثَ وَ يَعُوقَ وَ نَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَ قَدْ
 أَضَلُّوا كَثِيرًا وَ لَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا
 فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾ وَ قَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا
 تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ
 وَ لَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ لِيَوَالِدَيَّ وَ لِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ
 مُؤْمِنًا وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ لَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

ترجمہ آیات ۱-۲۸

«به نام خداوند بخشنده مهربان»

قطعاً ما نوح را به سوی قومش فرستادیم، اینکه قومت را قبل از آنکه عذاب دردناکی به آنها برسد،

بترسان. (۱)

نوح گفت: ای قوم من، قطعاً من برای شما ترساننده آشکاری هستم. (۲)

اینکه خدا را بندگی کنید و تقوای او را رعایت کنید و مرا اطاعت نمایید. (۳)

تا بعضی از گناهان شما را ببخشد و اجل شما را تا زمان مقدر به تأخیر بیندازد. قطعاً زمانی که وقت مقدر خدا برسد تأخیر نمی شود، اگر شما می دانستید. (۴)

نوح گفت: پروردگار من، قطعاً من شب و روز قوم را دعوت کردم. (۵)

پس دعوت من جز بر فرارشان چیزی نیفزود. (۶)

و من هر وقت آن ها را طلبیدم برای اینکه تو آن ها را ببخشی، انگشتها را در گوشه هایشان قرار دادند و لباسهای خود را به سر کشیدند و اصرار کردند و هر چه بیشتر تکبر نمودند. (۷)

سپس قطعاً من آن ها را علنی دعوت کردم. (۸)

سپس من به آن ها اعلام نمودم و در خلوت و پنهانی به آن ها گفتم. (۹)

پس گفتم: طلب بخشش کنید از پروردگارتان، قطعاً او بسیار آمرزنده است. (۱۰)

تا از آسمان بر شما پی در پی باران بفرستد. (۱۱)

و بوسیله اموال و فرزندان شما را کمک کند و برای شما بهشت هایی قرار دهد و برایتان نهرهایی قرار بدهد. (۱۲)

شما را چه شده که برای خدا عظمت و وقاری در نظر نمی گیرید. (۱۳)

و حال اینکه شما را قطعاً در مراحل مختلف خلق کرده است. (۱۴)

آیا نمی بینید چگونه خدا هفت آسمان را طبقه طبقه آفریده است؟ (۱۵)

و ماه را در این آسمانها نوری و خورشید را چراغ فروزانی قرار داده است. (۱۶)

و خدا شما را از زمین مانند گیاهی رویانده است. (۱۷)

سپس شما را در زمین بر می گرداند و شما را بار دیگر از زمین کاملاً خارج می کند. (۱۸)

و خدا برای شما زمین را پهن قرار داده است. (۱۹)

تا از راهها و درّه های آن بگذرید. (۲۰)

نوح عرض کرد: پروردگار من، قطعاً آن ها نافرمانی مرا کردند و از کسی پیروی نمودند که مال و اولادش جز خسارت چیزی بر آن ها زیاد نکرد. (۲۱)

و حيله و مکر بزرگی به کار انداختند. (۲۲)

و گفتند: خدایانتان را ترک نکنید و «ود» و «سواع» و «یغوث» و «یعوق» و «نسر» را حتماً وانگذازید. (۲۳)

و قطعاً بسیاری را گمراه کردند و (خدایا) برای ستمگران جز گمراهی چیزی زیاد نکن. (۲۴)
بالاخره به خاطر خطاهایشان غرق شدند و در آتش داخل شدند و غیر از خدا یار و یابری برای خود نیافتند. (۲۵)

و نوح گفت: پروردگار من، روی زمین احدی از کفار را باقی نگذار. (۲۶)
قطعاً تو اگر آن‌ها را بگذاری، بندگان را گمراه می‌کنند و اولادی جز فاجر و کافر بوجود نمی‌آورند. (۲۷) پروردگار من، مرا و پدر و مادرم را و کسی که در خانه من وارد می‌شود و مؤمن باشد، بیمارز و همچنین مردان مؤمن و زنان مؤمن را ببخش و برای ظالمین جز هلاکت چیزی زیاد نفرما. (۲۸)

برداشت از آیات ۲۸ - ۱ (استقامت در تبلیغ)

سالک الی الله باید از سوره نوح پندهای زیر را دریافت کند:

- ۱ - قبل از آن که خدای تعالی او را به عذاب دردناکی مبتلا نماید از گناه دوری کند و به آن آلوده نگردد.
- ۲ - بنده رسمی خدا باشد و تقوای الهی را رعایت کند و از انبیاء اطاعت نماید.
- ۳ - آمرزش پروردگار را بخواهد و توبه و استغفار را تأخیر نیندازد.
- ۴ - کوشش کند که با استقامت کامل اقوام و خویشاوندان خود را هر چند آن‌ها سرسخت باشند به سوی خدا دعوت کند و شکایت متکبرین را به خدای تعالی عرضه نماید.
- ۵ - مردم را به سوی طلب مغفرت خدای غفار دعوت کند و به آن‌ها بگوید که اگر می‌خواهید نعمتهای آسمان بر شما فرو بریزد و خدا به وسیله اموال و فرزندانان کمکتان کند و بهشت و آن چه از نعمتها در قیامت هست را به شما عنایت کند از خدا طلب بخشش کنید و به سوی او برگردید.
- ۶ - به مردم بگوید که چرا برای خدا عظمت و وقری قائل نیستید و نعمتهای الهی و عظمت پروردگار را به آن‌ها تذکر دهد و با کمال استقامت به نصیحت مردم پردازد و خود را امام المتقین قرار دهد.
- ۷ - از بت پرستی و بت و شرک، مردم را بترساند و تا می‌تواند نگذارد که آن‌ها از توحید سرپیچی کنند.
- ۸ - زود از رحمت خدا مأیوس نشود و همیشه دل به کمک‌های الهی بسته باشد.
- ۹ - در آخر با دعا و نیایش در خانه خدا بگوید: «خدایا مرا بیمارز، پدر و مادرم را بیمارز و کسی که از مؤمنین وارد منزل من می‌شود او را هم بیمارز و به طور کلی مؤمنین و مؤمنات را ببخش و برای ظالمین هلاکت را منظور بفرما».